

Թուշման մի հեծել կանգնի ու լինի յինքն նետածիզ,
Նայ զայն մասխարայ դնէ և բանքն զինչ ի խամայճիզ¹ :

14. — Թէ դուն ի սրտաց իննիս նա այս կենաց այս յերակ խարող է,
Աւուրք մը խնդալ կուտա բայց յերակ ի լաց կու պահէ,
Այն մարդն որ աւտա սմայ կամ աստեն իւր տուն կու շինէ,
Չաւտամ թէ նայ խելք ունի աւտա որ խիստ յիմար է :

15. — Թէ ուզես որ հանկչիս եղբայր անդենին դարպաս դու շինէ,
Չհիմն հաւատոյ դու դիր որ յերակ անշարժ կու պահէ,
Չինչ որ քեզ բաժին հասնի անդէնին դու զայն յուղարկէ,
Յորժամ քո տուն երթաս նայ բարով քան զնունն ի լին է :

16. — Չով որ կու սիրէ աստուած նայ սակաւ մի աստ կու տանջէ,
Փորձէ թէ նա սէր ունի առ աստուած չարին համբերէ,
Թէ գտէրն ի սրտաց ունի առ աստուած խիստ յօժար է,
Տանջանքն թուի նմա թէ իւրով զանձն կաւճանէ² :

17. — Ով իմ խրատիս լսէ նայ զանանց բարին ժառանգէ,
Անդէն պարզ երես լինի յամեքէ իսկի չամաչէ,
Յորժամ յարութիւն լինի փողն երկու ձայնիւ տի գոչէ,
Ով ասդէն ճարտար կացեր նա զեկայք ձայնն տի լսէ³ :

18. — Աշխարհս է ի ծով նման ով որ գայ անթաց չի մնայ,
Յայս ծովս ես ի նաւ նստայ զնաց նաւս ու ես չիմացայ,
Յեզեր մօտացել եմ ես կու վախեմ քարի դիպենա,
Քակտի իմ ազուր շինւածս ու տախտակս մէկմէկանայ⁴ :

19. — Աստուած ի կուսէն ծնեալ կոյսն անբողջ և սուրբ մնացեալ,
Հինկ սքանչելեաւք անճառ որ մարդկան անհաս երեւեալ,
Ի մի ենթակայ եկեալ հուրն աստուած և հողն եռացեալ,
Մարմին և ստեղծողն երկնից նոք խառնեալ յոյժ միացեալ :

20. — Չաջն աշխարհաստեղծ եղեալ ի խաչին զթիւն տարածեալ,
Ոսկրը ջլապատ և մորթ թանձր աստուած ի փայտ բեւեռեալ :

1. Ն. Բ. Գիւան Թիւ Գ.

չաւտոմ անտոիկ քերդիկ, ո՞վ առնէ զնա հայրենիք,
Թէպէտ թշնամիք ունի որ քերիմ ինձ շատ մրճենիք
Թշնամիմ հեծել կապէ կու լինայ ի նա նետածիզ.
Նա զնա մասխարա դնէ քանէ զէտ դիմածիք :

2. Ն. Բ. Գիւան Թիւ Զ.

Չով որ կու սիրէ Աստուած, սակաւիկ մի աստ կու տանջէ,
Թէ սէր ի սրտաց ունի, առ Աստուած չարիմ համբերէ,
Թէ փորձէ նա սէր ունի առ Աստուած, նա խիստ յօժար է,
Տանջանք կու թուի նմա, թէ իւրով զանձն կ'օծանէ :

3. Ն. Բ. Գիւան Թիւ Թ. Իմ ժառանգէ, անդ՝ վայիլէ. իմ չամաչէ, անդ՝ չվախէ. իմ լիմի, անդ՝
երթայ :

4. Ն. Բ. Գիւան Թիւ ԿԳ. Երկտան քառակիս միայն Բ քառակին վերջին երկու սողերը նման են իմ
քառակիս վերջին երկու սողերուն: Ծանօթութեան մէջ, Թիւ 272, կայ ամբողջ, Պլուզի կարծեցեալ տաղաշար-
քին մէջ: Թիւ ԿԳ, Բ տունը ըստ իս երկու սողերու խառնուրդ մ'է, Պ. Չօպանեանի ուշադրութենէն վրիպած: